

[Brorsen.]

noget for Erhvervet. Ministeren har nu ændret visse Punkter i Loven, som vi har den nu, og ogsaa efter andre Betragtninger end dem, vi har inden for Venstre, gjort den ringere. Ministeren anfører, at der er sket en Prisstigning ogsaa i det sidste Aar, og han nævner to Tal: der er sket en Stigning paa en bestemt Standardvare fra 26 Øre til 35 Øre pr. kg levende Vægt.

Nu gør jeg for det første opmærksom paa, at selv om vi er naaet til 35 Øre, er det meget mindre, end vi fik for den samme Vare i 1914; for at udtrykke sig i Procenter, ligger Prisen 35 Øre 60 pCt. lavere end Prisen i 1914, idet den samme Vare da blev betalt med 55 Øre. Men naar der nu for det sidste Aars Vedkommende kan noteres en Stigning fra 26 til 35 Øre pr. kg Kød, har det naturligvis i ganske særlig Grad sin Aarsag i de bedre Afsætningsforhold, navnlig til vort sydlige Naboland; man maa haabe, at de nye Forhandlinger, der skal føres med Tyskland, inden ret længe kan medføre, at vi i de kommende Tider faar en øget Udførsel, ikke mindst af det Produkt, her er Tale om. Sagen er jo den — det vil jeg ogsaa gerne have Lov til at gøre opmærksom paa her —, at naar disse Sanktioner, som var til første Behandling i Gaar, bliver vedtaget, vil de ogsaa medføre en Vanskelighed for det danske Landbrug, idet der vil blive spærret over for et Land, hvortil vi nu udfører; hvor længe, er der ingen af os, der ved, men at vi her kan komme ud for Vanskeligheder i det kommende Aar i alt Fald, derom er der slet ingen Tvivl, og jeg synes, at ogsaa dette er et betydeligt Moment at tage i Betragtning, naar vi behandler Kødloven, idet det taler for, at vi ikke skal gøre Loven ringere end den nuværende. Der er tværtimod i høj Grad Grund til at gøre den bedre, og det vil vi forsøge paa. Det er muligt, at vi ikke opnaar noget, men vi vil i alt Fald forsøge paa det gennem Udvalgsarbejdet ved at stille visse Ændringsforslag.

Fibiger: Lovforslaget om Forlængelse af Gyldigheden af Loven om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød, altsaa om Godkendelse af den foreløbige Lov, som Landbrugsministeren udstedte, kan vi tiltræde, eller rettere sagt, vi vil ikke modsætte os Godkendelsen. Det er jo lovligt i Henhold til Grundloven, at Ministeren udsteder en saadan Lov, og derfor mener vi, at dette Provisorium kan vi lade passere. Vi ønsker ikke at stemme hverken for eller imod. Det maa være

Ministeren, der ordner disse Forhold selv, som han mener det er paakrævet; naar Loven ikke bliver forelagt i Tide, er det jo naturligt, at man fremkommer med en foreløbig Lov, thi det vilde jo være meget uheldigt, deri er jeg enig med Landbrugsministeren, om Loven skulde være løbet ud.

Hvad angaar den anden Lov, som nu er til Behandling, og som altsaa skulde gælde indtil Udgangen af 1936, kunde man have haabet, at den var blevet noget bedre end den sidste. Det kan man jo ikke sige den er; den er heller ikke saa forfærdelig meget ringere, men da det nu viste sig, at der var saa mange Penge i Behold, baade af det Beløb, der var stillet til Raadighed for Tuberkulosens Bekæmpelse, og ogsaa af de Penge, der var afsat til andre Formaal, havde jeg haabet, at man havde været villig til at anvende disse Penge saaledes, at Kødloven var kommet til at fremtræde i en forbedret Skikkelse. Thi vel er jeg enig med den højtærede Landbrugsminister i, at Priserne er steget, og det kan vi kun alle sammen glæde os over, men det har sin Grund i det ekstra Kontingent, vi er kommet af med til Tyskland; det er jo snart det eneste Sted, hvor det er muligt at faa lønnende Priser; andre Steder maa der ydes betydelige Tilskud, for at det overhovedet kan gaa. Men vi ved ikke, hvordan Fremtiden bliver, hvordan Forhandlingerne med Tyskland vil forløbe, og heller ikke, hvilke Følger det Forslag om Sanktioner over for Italien, som vi vel i Dag skal behandle, vil faa; i hvert Fald kan man være klar over, at det vil betyde en Indskrænkning for os og ikke en Udvidelse af Eksporten. Under disse Forhold synes jeg, det havde været rimeligt, om man havde brugt nogle af de Penge, der var i Behold, saaledes at man havde afsat et større Beløb til Destruktion, navnlig da Forholdet jo nu ikke mere er det uheldige, at en Del af det, der destrueres, anvendes til Menneskeføde. Jeg tror, en hel Del har fundet, at det ikke var helt rigtigt, at man tilintetgjorde Kreaturer, som var anvendelige til Menneskeføde, og hvis en Del stadig er i den Vildfarelse ude omkring, at en Del Kreaturer, som er anvendelige til Menneskeføde, bliver destrueret, er jeg glad over at kunne sige fra denne Plads, at dette ikke mere er Tilfældet. Kreaturerne tilintetgøres ikke, men bliver anvendt til Menneskeføde paa forskellige Pladser.

Man foreslaar nu 3 Mill. Kr. til Uddeling af Kød kort i Stedet for tidligere 2 Millioner. Det er vist alle bekendt, at